

תת"ע 949/07/12 - מדינת ישראל נגד אלעד בר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 949-07-12 מדינת ישראל נ' בר
תיק חיצוני: 50200854375

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלעד בר

הכרעת דין

מבוא:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו ב- 22.06.12, בשעה 04:18, נהג הנאשם ברכב בשד' הציונות לכיוון מערב בראשון לציון, בהיותו שיכור ובדוגמא של אוויר נשוף על פי בדיקת נשיפה שנערכה לו נמצאו 445 מיקרו גרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף, עבירה בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א), וסעיף 39 א לפקודת התעבורה ותקנה 169 א' לתקנות התעבורה.

בדיון ההקראה כפר ב"כ הנאשם באשמה: "כופר באשמה, מודה בנהיגה כופר בשכרות".

פרשת התביעה:

להוכחת האשמה העידה התביעה 3 עדים.

ע/ת 1, מתנדב לב שפירא, בעדותו הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 הזמנה לדין כולל נסיבות המקרה ודברי הנהג, דוח פעולה איסור נהיגה בשכרות ת/2, דוח עיכוב ת/3 וכן ת/12 דו"ח עיסוק.

ע"פ ת/1-3, בעת הפעלת מחסום שיגרתי לאכיפת נהגים בשכרות, הבחין בשעה 04.18 ברכב הנאשם בשד' הציונות וסימן לו לעצור בצד תוך שמירה על קשר עין רצוף. הנאשם השיב בחיוב ששתה אלכוהול, נערכה בדיקת נשיפון ונמצא אינדיקציה לשכרות, ואז ווידא העד שהנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן, ולא הקיא עד לבדיקה (ראה ת/1 נסיבות המקרה), הנאשם הסכים לדרישה להיבדק (ס' 8 ת/2). ותוצאת הבדיקה 445 מ"ג.

טרם ההעברה למפעיל ביצע לנהג בדיקת מאפיינים והתרשם שמדובר בהשפעת אלכוהול קלה. כן ציין כי הנהג משתף פעולה.

ציין בדבריו הנהג בת/1 ות/2 שהנאשם הודה ששתה בקבוק וחצי של בירה בבית של חבר שעה וחצי קודם לכן.

בחקירה הנגדית מסר שהוא מודיע לנאשם שהוא מעוכב רק לאחר שיש אינדיקציה לשכרות ע"י מכשיר נשיפון, לשאלה כיצד זוכר את שעת העצירה מציין כי השעה נרשמת מס' דקות לאחר הפעולה וכי הוא מסוגל להסתכל על השעון ולזכור זמן במשך 9 דקות (עמ' 2 ש' 22). וכן שגם בזמן בדיקת הינשוף היה במצב שיכול לדעת מה קורה בבדיקה בכל רגע נתון (עמ' 3 ש' 6).

לטענה כי הנאשם טוען כי התעסק עם נאשמים אחרים השיב שלא התעסק עם חשודים נוספים עד השעה 05:28.

כיוון שב"כ הנאשם ביקש דוח עיסוק והמאשימה נענתה לבקשה זו, העיד העד פעם נוספת והוגש דוח העיסוק ממשמרת זו שסומן כאמור ת/12. לשאלת ב"כ הנאשם האם נרשם דוח נוסף לאדם אחר בסמוך לדוח זה, הוברר כי על דו"ח העיסוק וכן על פי הדו"ח הנוסף נרשם בשעה 01.03, דהינו 3 שעות טרם נעצר הנאשם שבפניו הדו"ח הוצג לב"כ הנאשם, אולם לא הוגש לבית המשפט.

העד אישר כי עצר 2 אנשים בלבד במשמרת וכי שותפו למשמרת טיפל בדו"ח נוסף שאין לו, לעד כל קשר אליו (עמ' 12 ש' 12).

ע/2, רס"ב שחר צברי, במסגרת עדותו הוגשו מסמכים המעידים על תקינות מכשיר הנשיפה, סומנו **ת/4**: תעודת עובד ציבור לפיה נערכה למכשיר ביקורת תקופתית ביום 07.05.12, והמכשיר נמצא תקין לפעולה. טופס ביקורת תקופתית כולל עקומת כיוול 6 בלונים. תעודת בלון מעבדה. תעודת בלון יחידה, מיום 13.03.12.

אציין כי המסמכים הוגשו ללא התנגדות וללא כל שאלות במסגרת חקירה נגדית.

ע/3, רס"ב אלבוז סמי, מפעיל ינשוף מוסמך מחודש יולי 2011, הציג תעודת מפעיל. במסגרת עדותו הוגשו, ת/5, דין חשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף. ת/6 פלט בדיקת נשיפה. ת/7 פלט בדיקות תחילת משמרת וכיוול. ת/8 פלטי בדיקות סוף משמרת וכיוול. ת/9 דוח תחקור חשוד. ת/10 תעודת בלון יחידה (נכונה ליום ההפעלה ע"פ כרטיס המכשיר). ת/11 מזכר.

ע"פ המסמכים שהגיש כאמור, העד הציין את מקום הפעלת המכשיר, השעה 04.39, את פרטי הנאשם, ציין כי ווידא עם השוטר לב שפירא את הדרישות המקדימות (הן בת/5 והן ת/11), במקום הבדיקה לא נכח איש עם הנבדק. נעשה שימוש בפיה חדשה עבור כל נשיפה שבוצעה, ובבדיקת הינשוף נמצאה תוצאה סופית של 445 מיקרוגרם. הנאשם חתם בסמוך לתוצאות אלו הן בפלט ת/6 סמוך לפרטיו והן בדין וחשבון ת/6.

בתחקור החשוד ת/9 אישר הנאשם כי שעה וחצי טרם נעצר בקבוק וחצי של גולדסטר שלישי בבית של חבר שעה וחצי בטרם נעצר.

בחקירה הנגדית, מסר כי לא נוהג לשתות אלכוהול טרם המשמרת, טען כי בתיק אחר מסר כי אם היה יוצא לו בבדיקה העצמית אלכוהול היה מברר הנושא (עמ' 5 ש' 15).

לטענת הסנגור כי בחודש אוגוסט הגיע המכשיר למעבדה עקב תקלה, מסר כי מדובר בחודשיים לאחר מועד ההפעלה בתיק זה (עמ' 5 ש' 22). וכי אם המכשיר מקולקל הוא הולך למעבדה.

אישר כי בתיק אחר יצא לו שיש בגוף שלו אלכוהול.

אינו מודע לתוצאות בדיקת המאפיינים, ואישר כי בת/8, בדיקה עצמית בתחילת המשמרת, הנשיפה הראשונה שלו הייתה נשיפה אסורה, שכן לא הגיע לסוף הכוכביות אם היה מגיע הייתה מתקבלת תוצאה (עמ' 6 ש' 9).

פרשת ההגנה:

הנאשם מסר כי שוטר עצר אותו, כשל בבדיקת מכשיר קטן, "נשפן", השוטר הודיע לו כי הוא מעוכב כי שעה, היו עוד אנשים מעוכבים והמתין, נאמר לו להמתין לינשוף 20 דקות. בזמן זה שעה מים והשוטר התעסק "במאה אחוז" עם אחרים, הוא ליווה אותו לינשוף ועזב. לאחר הינשוף עבר לקצין שפניו אישר ששעה שלישי בירה ועוד חצי משלישי, הרבה לפני עצירתו. הקצין מסר לו שהוא כמעט קדוש ואין לו עבירות, לא לקח רכבו, רישיונו נפסל ל-30 יום ואז הוסע הביתה וכן לא ידע שאסור לו לשתות מים.

בחקירה הנגדית, מסר שהשוטר לא אמר לו שאסור לו לשתות, אישר ששעה אלכוהול כאמור אולם שלל שהתנדנד במבחן העמידה.

דין ומסקנה:

אין ספק כי עבירת הנהיגה בשכרות הינה עבירה חמורה בעלת השלכות עונשיות חמורות על המורשע בה ועל כן על השוטרים העוסקים בדבר לדייק היטב בפרטי האירועים, הבדיקות השונות, ובלוחות הזמנים.

תקינות המכשיר: בעפ"ת (ירושלים) 25457/04/10 מ"י נ' עוזרי, בבימ"ש מחוזי בירושלים, נקבע:

"תמימי דעים אנחנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; **"המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים"**. ... כמו בית משפט קמא, גם דעתנו-שלנו נחה בסופו של דבר לגבי חוקיות הבדיקות שמבצע הינשוף ולגבי מהימנותן. ודוק: כִּשְׁל מקומי, טעות בתפעול או בתחזוקה, הם מן הדברים הבלתי נמנעים. **אך הם טעוניהם הוכחה פרטנית ממוקדת באופן מותאם לנסיבות כל עניין ועניין.** כיוצא בזה, בעל גולגולת דקה מן הדקה, אדם חולו או בעל

מאפיינים חריגים וייחודיים, יוכל תמיד לטעון ולנסות ולהוכיח כי מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות. **אך בהיבט הכולל, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי וראוי לשמש לאכיפה בפלילים בתחום שאליו נועד" (הדגשה שלי א.א.).**

לאור הגשתם של המסמכים הרלוונטיים להוכחת תקינות מכשיר הינשוף במועד ההפעלה, הן מסמכי המעבדה ע"י עת/2 שלא נחקר כלל בחקירה נגדית בנושא, והן המפעיל טרם ההפעלה ואחריה, לא מצאתי ספק בתקינותו של מכשיר ינשוף מס' 45 שבאמצעותו נערכה הבדיקה, במועד ההפעלה.

לא נעלמה מעיני העבודה כי בבדיקה עצמית טרם ההפעלה, התגלה כי בקריאת חישן EC ערך נמדד של 10 ואחר ערך נמדד של 5 ואולם מדידה זו, לא השפיעה על התוצאה התקינה שהתקבלה והראתה כי אין אלוהול בבדיקה העצמית שערך עת/3 וכי המדידה הייתה תקינה. אומנם ב"כ הנאשם ביקש להיבנות ממצאים אלו ואולם, כאמור הבדיקה הייתה תקינה, הוא לא חקר את עד המעבדה עת/2 בנושא ואף לא הביא כל עד מטעמו על מנת להוכיח כי מדובר בתקלה בכלל ותקלה שיש בה להשפיע על התוצאה שהתקבלה בעניינו של הנאשם.

לא נעלמה מעיני העובדה כי ביום 26.07.12, התגלתה תקלה שתוקנה לאחר שנלקח המכשיר לנציג החברה וראה בת/4. ואולם איני סבור כי רישום זה בכרטיס המכשיר הופך המכשיר לבלתי תקין במועד ההפעלה באירוע ביום 22.06.12. למעשה הדבר מעיד כי תקלות מתגלות ומטופלות.

אציין כי ב"כ הנאשם לא סתר תקינות המכשיר בעדויות משלו ואיני מוצא כי בטעונו בנושא יש כדי להטיל ספק בכך.

במאמר מוסגר אציין כי על מנת להטיל ספק בתקינות המכשיר על ההגנה להפנות לדבר מעבר לטענה כללית של ספק ערטיילאי, וראה פסיקתו של בית המשפט לתעבורה בת"א בעניינו של **שלמה חגאג בתיק תת"ע 13-10-4572**, שבו הוכחה ההגנה באמצעות ראיות ועדים מטעמה, הן שוטרים והן אנשי מעבדה, כי המכשיר האמור הופעל בניגוד להנחיות לאחר בדיקת כיוול שגויה, שיתכן ולא תוקנה במועד טרם ההפעלה הרלוונטית לנאשם, כך שנוצר ספק בתקינותו במועד ההפעלה שעל הפרק, דבר שלא נעשה כלל בעניינו.

לסיכום, אשוב ואציין כי לא מצאתי ספק בתקינותו של מכשיר ינשוף מס' 45 שבאמצעותו נערכה הבדיקה במועד ההפעלה.

קביעת השכרות על פי בדיקת נשיפה - ינשוף:

עת/1 עצר את הנאשם בשעה 04.18, עיכבו לבדיקת נשיפון שבו כשל, מרגע עצירת הנהג היה עמו בקשר עין רצוף ושמר עליו שלא יאכל, יעשן, או יקיא **והשגיח עליו עד מועד הבדיקה**. לנאשם הובהרה מטרת הבדיקה, הוא הסכים לבדיקה בחתימת ידו. עת/1 מסר למפעיל הינשוף עת/3 כי השגיח על הנאשם ואכן הלה אישר הדבר לא רק בטופס הייעודי את הדבר אלא גם במזכר מפרד, כי ווידא הדרישות המקדימות עם עת/1. עת/3 ציין כי נעשה שימוש

עמוד 4

בפיה חדשה עבור כל נשיפה שבוצעה, ובבדיקת הינשוף נמצאה תוצאה סופית של 445 מיקרוגרם, תוצאה העולה על שולי הבטיחות שנקבעו לאכיפת שכרות כפי שנקבע ע"י בית המשפט המחוזי בפרשת עוזרי, 290 מיקרוגרם. לפיכך מצאתי כי מכשיר הינשוף הופעל כראוי ונשמרו נוהלי הפעלתו ותוצאת המדידה אמינה.

למען הסר ספק אציין כי מצאתי עדויות עדים אלו, ללא סתירות, העדויות משתלבות היטב במארג הראיות ואיני רואה כל סיבה להטיל ספק באמתיותם ומקבל אני אותן כאמינות.

התייחסות לטענות הגנה נוספות:

איני מוצא ממש בטענה כי עת/1 טיפל בחשודים נוספים וזאת על סמך עדותו של עת/1 וכן דוח עיסוק ת/12 ועדותו של העד בנושא, כאמור לעיל ומצא אני עדותו אמינה בעיני.

חיזוק גרסת המאשימה בגרסת הנאשם:

אציין כי אף הנאשם עצמו הודה בשתיית אלכוהול טרם הנהיגה ואיני רואה צורך להרחיב הכתוב כאשר הדבר מדבר בעד עצמו.

לסיכום:

התביעה עמדה בהוכחת היותו של הנאשם שיכור על פי בדיקת הינשוף, ולאור האמור אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומרשיעו בדין.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ד, 09 יוני 2014, במעמד הצדדים.